

Virkeligheden og fantasien – del 2

Vi tager lige en runde mere med virkeligheden og fantasien. Sidste uges mantra var godt nok 'forvent det uventede'. Men der må trods alt være grænser for, hvad man kan forestille sig. Mine grænser blev i hvert fald flyttet et pænt stykke efter begivenhederne i Tyrkiet i weekenden.

Det er selvfølgelig situationen, hvor Ankaragücüs klubpræsident styrtede ind på banen og slog dommeren ned med en lige højre (i øvrigt ikke en hvilken som helst dommer – han er faktisk international dommer). Til overflod kom der lige et par venner og sparkede dommeren, mens han lå ned. Man tror, at det er løgn, men det var det så ikke. Men det gav et blåt øje (muligvis mere) og et brækket kindben til dommeren – og for at det at gøre det fuldendt, blev præsidenten kørt på hospitalet, da han havde en hjertehistorik, og man var bange for hans blodtryk. Ja, det tror pokker.

Til de ansvarliges ros skal siges, at samtlige tyrkiske klubber (og endda selveste præsident Erdogan) har fordømt optrinnet på det kraftigste. Det samme har både UEFA og FIFA. Man aflyste samtlige kampe i alle ligaer. Da præsidenten kom ud af hospitalet, blev han anholdt. Nu kommer jeg til at slå på den med magtens tredeling igen, for jeg vil overhovedet ikke have nogen officiel mening om straffen. Det er der mennesker, som er specialister i den slags ting, der må tage sig af.

Men det bliver spændende at følge. For én ting er det rent fodboldmæssige – noget andet er det juridiske efterspil. Det ligner regulær vold og legemsbeskadigelse – og oven i købet mod en tjenestemand i funktion. Foreløbig er præsidenten i det mindste trådt tilbage (eller måske snarere blevet bedt om det).

Det er jo ikke ukendt, at der optræder groteske situationer syd for Alperne. Jeg husker stadig en situation fra Grækenland, hvor en præsident fra Thessaloniki også gerne ville ind på banen og tale et alvorsord med dommeren – med en pistol i bæltet... Det blev ikke billigt.

På den baggrund skal man jo være glad for de danske forhold, hvor selv de mest farverige klubpræsidenter og sportsdirektører dog nøjes med verbale udgydelser (som nu heller ikke altid er egnet til godnatlæsning for små børn). Det rigtig interessante er faktisk, at de pågældende slet ikke skal have adgang til banen, medmindre de står på holdkortet og har siddet på bænken. Principielt er de bare tilskuere. Baneområdet er for spillet vedkommende personer. Alle andre må vente til omklædningsrummet. Ikke fordi det behøver være kedeligt, hverken herhjemme eller i udlandet, men det foregår trods alt under lidt mere civiliserede former. I det store udland har jeg haft fornøjelsen af at eskortere en klubpræsident ud af dommerens omklædningsrum, da det blev for meget. Han var for øvrigt fra Grækenland. Skæbnen ville, at jeg et halvt år efter stødte på ham igen – og han kunne godt huske mig. Og klubbens øvrige officials var én stor undskyldning.

Men i et lidt større perspektiv er spørgsmålet: hvordan hulen får man folk til at blive dommere, når de læser overskrifter som disse? Der er nok et lille projektarbejde at tage hånd på hen over vinteren. Husk dog stadig, at det er et meget sjældent antal tilfælde herhjemme, når man holder det op mod antallet af spillede kampe – for det er næsten udelukkende i breddefodbolden, at det sker.

Jeg checkede undtagelsesvis et par kommentarspor, for dette var alligevel lige spændende nok – og med specielt hensyn til den danske breddefodbold. Der var flere, der slog på, at det typisk var indvandrerhold, der var skyld i miseren. Ingen tvivl om at de er overrepræsenteret (det kan man uden tvivl trække statistikker på), men jeg kan da både fra min egen aktive tid og de senere år komme i tanke om hold, hvor det var været danske indfødte (pardon my French), som har lavet balladen.

For nu at vende tilbage til det, som har med fodbold at gøre, er der jo ikke nogen tvivl om, at den situation fra den seneste uge, som har trukket overskrifter, var Andreas Bjellands røde kort efter 28 sekunder (cirka) i pokalopgøret mod Fredericia. Jeg har ikke set rapporten, men nu går jeg alligevel ind og giver en helt personlig vurdering som set fra TV-skærmen. Så må jeg få tæsk for det bagefter, men jeg kan ikke bare lade den ligge, for det er jo den situation, som folk taler om.

Det ligner, at Bjelland sætter en tackling ind, rammer bolden, som fortsætter fremefter mod mål – men så løfter han benet og fælder Fredericia-spilleren. Lad os starte med selve forseelsen. Det er i virkeligheden et helt banalt benspænd – ikke noget med spring på modspiller eller andet. Næste trin er så, om det er berøven af oplagt scoringsmulighed eller ej. Det bliver en trossag, om Pascal Gregor kan nå at komme på tværs med den retning som bolden har, og som spilleren ville have, hvis ikke han var blevet lagt ned. Jeg tror ikke, at han når den – og dermed er kendelsen for mig som helt menig tilskuer korrekt.

Bjelland har så efterfølgende forsvaret sig med, at han jo spillede bolden. Ja, men det er fuldstændig ligegyldigt. Det giver ikke fripas til hvad som helst efterfølgende. Der er to faser i denne situation. Og i virkeligheden er det overhovedet ikke et kriterium, om man spiller bolden eller ej. Det er endnu et bevis på, at man kan have spillet fodbold i mange år uden at kende reglerne. Denne gang endda en landsholdsspiller.

Lyngbys anfører var ude at sige, at det var den værste dommerpræstation, som han nogensinde havde set. Når han er færdig med at vaske munden med sæbe, vil jeg blot håbe for ham, at han aldrig kommer ud for det, som er værre. For så er han sluppet billigt.

Vi havde også nogle, som harcelerede over, at de unge dommere var mere afhængige af VAR. Og der var ikke VAR på pokalkvartfinalerne. Men den blodige ironi er, at selv om der havde været VAR på, ville man aldrig have grebet ind og kaldt dommeren til skærmen – for dette er ikke en klar og åbenlys dommerfejl. Det er et dommerskøn, om Gregor ville have kunnet gribe ind. Jeg så til min store glæde, at langt de fleste kommentarer var sikre på, at dette var et klart rødt kort.

Selvfølgelig hører det med, at situationen primært påkalder sig opmærksomhed, fordi den optræder så ekstremt tidligt i kampen. Mange tilskuere var formentlig ikke engang kommet ud af køerne til de fremragende Lyngby-pølser. Udvisningen her ryger nok ind i top 3 over de hurtigste udvisninger herhjemme (det kan der sikkert også laves statistik på).

Til noget mere alvorligt: det er bekymrende, at vi har spillere på så højt niveau, som ikke kender reglerne. Kan man gøre noget – specialtilbud på et kursus til nedsat pris eller tilsvarende. Eller skal vi have fat i den skotske model, hvor du ikke kan få professionel licens, hvis ikke du har et dommerkort?

Jeg havde i mange år fornøjelsen af at undervise A-træner aspiranter (de skal have et dommerkort), og det var et utraditionelt kursus, men det var ganske underholdende og skabte en gensidig forståelse. Idéen er til fri afbenyttelse.

Julen kravler tættere og tættere på. Gør nu, som medierne skriver – har man symptomer på noget af det, som flourerer lige nu, så bliv indendørs, indtil man er helt rask.